

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ καταργήσεως α) τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4352/1964 «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους κ.λπ.» καὶ β) τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 176/1969 «περὶ καταβολῆς ἀμοιβῶν εἰς τοὺς μετέχοντας συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν» καὶ ρυθμίσεως συναφῶν τινῶν θεμάτων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4352/1964 «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους κ.λπ.» ὀρίζεται ὅτι οὐδεμία παρέχεται ἀμοιβή, ὑφ' οἰονδήποτε τύπον ἢ μορφήν εἰς τοὺς δικαστικούς λειτουργούς, τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς Εἰσηγητὰς τοῦ ἤδη καταργηθέντος ΑΣΔΥ, διὰ τὴν συμμετοχὴν των, ὑφ' οἰονδήποτε ἰδιότητα εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς, δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαγόρευσις, ὑπαγορευθεῖσα ἐκ τῆς γενομένης διὰ τοῦ Β.Δ. 769/1963 αὐξήσεως, ἀπὸ 1.1.1964 τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ὡς εἴρηται κρατικῶν λειτουργῶν, δυσχερῶς σήμερον δύναται νὰ εὕρῃ δικαιολόγησιν, μετὰ τὰς ἐπελθούσας ἔκτοτε μεταβολὰς τῶν οικονομικῶν συνθηκῶν, θεωρηθεῖσα μάλιστα καὶ ὡς ἀντικειμένη εἰς τὴν συνταγματικὴν ἀρχὴν περὶ τῆς ἰσότητος τῶν πολιτῶν ἐναντι τοῦ νόμου τοῦθ' ὅπερ ἐκρίθη ἤδη ἀμετακλήτως καὶ ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων (Α.Π. 484 καὶ 485 τοῦ ἔτους 1975).

Κατόπιν τούτου ἤχθημεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως εἰσηγηθῶμεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν τὴν, διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ προτεινομένου σχεδίου Νόμου κατάργησιν τῆς διατάξεως ταύτης, τῆς ὁποίας ἡ ἀκριβὴς διατύπωσις ἔχει ὡς ἀκολουθῶν :

«2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος εἰς δικαστικούς λειτουργούς ἐν γένει, ὡς καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς δικαστικῶν λειτουργῶν, εἰς ὑπαλλήλους ἀνήκοντας εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ εἰς μέλη καὶ εἰσηγητὰς τοῦ ΑΣΔΥ μετέχοντας ὑφ' οἰονδήποτε ἰδιότητα Συμβουλίων ἢ Ἐπιτροπῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν Ἐπιχειρήσεων, Ἐπιχειρήσεων ἢ Ὁργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας ἢ Τραπεζῶν ἢ παρέχοντας οἰονδήποτε πρόσθετον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ οἰονδήποτε τῶν Ὁργανισμῶν τούτων, οὐδεμία παρέχεται ἀμοιβή ὑφ' οἰονδήποτε τύπον ἢ μορφήν (ἀποζημιώσεως, ἐξόδων κινήσεως, παραβόλων ἢ ἄ.τ.) εἴτε ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἴτε ἐκ τοῦ Ταμείου Νομικῶν Προσώπων εἴτε ἐξ οἰασδήποτε ἄλλης πηγῆς, ἐξαίρεσει τῆς περιπτώσεως διαιτηρίων».

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου λαμβάνεται μέριμνα καὶ διὰ τὴν κατάργησιν—διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ λόγου— καὶ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 176/1969 «περὶ καταβολῆς ἀμοιβῶν εἰς τοὺς μετέχοντας συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν» διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεται ὅτι :

«4. Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4352/1964 «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὡς καὶ περὶ καταργήσεως Συμβουλίων, Ἐπιτροπῶν τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν κ.λπ. «ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα».

Ἡ ρύθμισις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Σχεδίου συμπληροῦται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ περιληφθείσης παρ. 2 τῆς ὁποίας ἡ θέσις καθίσταται ἐπιβεβλημένη πρὸς ἀποφυγὴν ἀναζητήσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ. ἀμοιβῶν ἀναδρομικῶς διὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἴσχυσεν ἡ προμνησθεῖσα ἀπαγόρευσις.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ σχεδίου λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν δικαστικῶν λειτουργῶν ἀποκατασταθέντων δυνάμει τῆς ἀπὸ 4/5.9.74 Συντακτικῆς Πράξεως, ἀπὸ δυσ-

βαστάκτου οικονομικῆς αὐτῶν ὑποχρέωσεως ἐναντι τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν οὗτοι ἠσφαλισμένοι. Πρόκειται περὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 1, τῆς ὡς ἄνω Συντακτικῆς Πράξεως, δὲν ἐδικαιώθησαν ἀποδοχῶν διὰ τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον παρέμειναν ἐκτὸς ὑπηρεσίας διὰ τὸν λόγον ὅτι οὗτοι ἔτυχον πλήρους συντάξεως. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Συντακτικῆς Πράξεως (ἄρθρον 4) ὠρίσθη ὅτι οἱ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτης ἀποκατασταθέντες δικαστικοὶ λειτουργοὶ θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ἀποχωρήσαντες τῆς ἐνεργεῖας ὑπηρεσίας, παρὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων ἐγείρονται ἀξιώσεις, συνιστάμεναι ἀφ' ἐνὸς εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν παρὰ τῶν δικαστικῶν τούτων λειτουργῶν ληφθεισῶν παροχῶν, ἀφ' οὗ, ὡς ἐλέχθη, οὗτοι θεωροῦνται ὡς ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ παρέμειναν ἐκτὸς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἐνεκα τοῦ αὐτοῦ λόγου, εἰς τὴν καταβολὴν ὑπὸ τούτων εἰσφορῶν διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα».

Ἐπειδὴ δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Συντακτικῆς Πράξεως περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν αἱ ὡς ἄνω ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων νὰ βαρύνουν τούτους καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως αὐτῶν ἐναντι τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀποκατεστάθησαν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 76/1974, κρίνομεν ἐπιβεβλημένον ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν μὴ ἀναζητηθῶν ἐκ μέρους τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων αἱ καταβληθεῖσαι εἰς αὐτοὺς περιοδικαὶ παροχαί, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ὀφειλόμεναι εἰσφοραὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀσφαλιστικούς ὀργανισμοὺς βαρύνουν τὸ Δημόσιον. Αὗται, ἄλλωστε, δὲν θὰ ὑπερβῶν τὸ ποσὸν τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 σκοπεῖται ὅπως πρὸς πλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων Ἐμμίσθων Παρέδρων, εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα καὶ τὰς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ τῶν κενωθησομένων μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1975, προσληφθῶν ἰσάριθμοι ἐπιλαχόντες εἰς τοὺς προσάτως διεξαχθέντας διαγωνισμοὺς. Εἰς τοῦτο ἀγόμεθα ἐν ὄψει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων, τῆς δυσχερεῖας διεξαγωγῆς διαγωνισμοῦ διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων τούτων ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τοὺς σχετικούς διαγωνισμοὺς τῆς 12 Μαρτίου 1975 καὶ 13 Ἰανουαρίου 1975 ἐπέτυχον, πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρὸς πλήρωσιν τότε θέσεων, ἰκάνους ἀριθμοὺς ὑποψηφίων μὲ καλὴν ἐπίδοσιν.

Τέλος, διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νομοσχεδίου σκοπεῖται ἡ ἱκανοποίησις ἀπὸ μακροῦ ὑφισταμένου αἰτήματος κατηγορίας δικαστικῶν λειτουργῶν, ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἐπανάκρισιν των πρὸς προαγωγήν. Εἰδικώτερον ἐν προκειμένῳ ἐκτίθεμεν τὰ ἑξῆς : Κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ κώδικος τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, οἱ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν δικαστικοὶ λειτουργοὶ, κρίνομενοι τρεῖς μὴ προαχθεῖς, δὲν κρίνονται περαιτέρω πρὸς προαγωγήν, παραμένοντες στάσιμοι. Ἐπειδὴ ὑπάρχουν περιπτώσεις καθ' ἃς ἐκρίθησαν κατὰ τὰ ἄνωτέρω στάσιμοι, διαρκούσης τῆς ἐπταετίας, ὠρισμένοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ, σκόπιμον εἶναι ὅπως παρασχεθῇ ἡ εὐχέρεια νέας ἐφ' ἀπαξ κρίσεως αὐτῶν.

Ταῦτα σκοποῦνται διὰ τοῦ προκειμένου σχεδίου Νόμου ὅπερ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ νὰ παράκλησωμεν ὅπως αὕτη περιβῆλῃ τοῦτο διὰ τῆς ψήφου τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Αὐγούστου 1975

Οἱ Ὑπουργοὶ

Δικαιοσύνης Οἰκονομικῶν
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ ΕΥΑΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

α) Ν.Δ. 4352/1964 «περί διατάξεων άφορωσών τούς δημοσίους ύπαλλήλους κ.λπ.».

Άρθρον 7 παρ. 2.

«2. Από τής ενάρξεως τής Ισχύος του παρόντος Ν. Δ/τος, εις δικαστικούς λειτουργούς εν γένει, ως και εις τούς λαμβάνοντας άποδοχάς δικαστικών λειτουργών, εις ύπαλλήλους άνήκοντας εις τό κύριον προσωπικόν του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και εις μέλη και εισηγητάς του ΑΣΔΥ, μετέχοντας ύφ' οϊανδήποτε Ιδιότητα Συμβουλίων ή Έπιτροπών δημοσίων ύπηρεσιών, Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαιού, Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Δημοσίων και Δημοτικών Έπιχειρήσεων, Έπιχειρήσεων ή Όργανισμών κοινής ωφελείας ή Τραπεζών ή παρέχοντας οϊανδήποτε πρόσθετον ύπηρεσίαν εις τό Δημόσιον ή οϊουδήποτε τών Όργανισμών τούτων, ουδεμία παρέχεται άμοιβή ύφ' οϊονδήποτε τύπον ή μορφήν (άποζημιώσεως, έξόδων κινήσεως, παραβόλων ή α.τ.) εϊτε εκ του Δημοσίου Ταμείου εϊτε εκ του Ταμείου Νομικών Προσώπων εϊτε έξ οϊασδήποτε άλλης πηγής, έξαιρέσει τής περιπτώσεως διαιτησίας».

β) Ν.Δ. 176/1969 «περί καταβολής άμοιβών εις τούς μετέχοντας Συμβουλίων και Έπιτροπών».

Άρθρον Μόνον.

«4. Η διάταξις τής παρ. 2 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4352/1964 «περί διατάξεων άφορωσών τούς δημοσίους ύπαλλήλους, ως και περί καταργήσεως Συμβουλίων, Έπιτροπών τών Δημοσίων Όπηρεσιών κ.λπ.» έξακολουθεϊ Ισχύουσα».

Άκριβές άπόσπασμα εκ τών ύπ' αριθ. 135/1964 και 70/1969 ΦΕΚ (τεύχος Α').

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί καταργήσεως α) τής παρ. 2 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4352/1964 «περί διατάξεων άφορωσών τούς δημοσίους ύπαλλήλους κ.λπ.» και β) τής παρ. 4 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 176/1969 «περί καταβολής άμοιβών εις τούς μετέχοντας συμβουλίων και έπιτροπών» και ρυθμίσεως συναφών τινων θεμάτων.

Άρθρον 1.

1. Η παρ. 2 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4352/1964 «περί διατάξεων άφορωσών τούς δημοσίους ύπαλλήλους κ.λπ.» ως και ή παρ. 4 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 176/1969 «περί καταβολής άμοιβών εις τούς μετέχοντας συμβουλίων και έπιτροπών» καταργούγται.

2. Πάσης φύσεως αξιώσεις δικαστικών λειτουργών και δημοσίων εν γένει ύπαλλήλων περί άμοιβής αυτών ύφ' οϊονδήποτε τύπον ή μορφήν, γεννηθείσαι μέχρι τής 31 Δεκεμβρίου 1974 κατ' έφαρμογήν τών υπό τής προηγούμενης παραγράφου καταργουμένων διατάξεων, κηρύσσονται παραγεγραμμένοι, έφ' όσον περί αυτών δεν έξεδόθησαν άμετάκλητοι δικαστικοί άποφάσεις.

Άρθρον 2.

Δικαστικοί λειτουργοί άποκατασταθέντες κατά τούς όρους τής Συντακτικής Πράξεως τής 4/5.9.1974 «περί άποκαταστάσεως τής τάξεως και εύρυθμίας εν τή Δικαιοσύνη» και μη δικαιούμενοι άπολήψεως άποδοχών, δια τόν χρόνον καθ' όν παρέμειναν εκτός ύπηρεσίας, συμπώνως προς τό άρθρον 8 παρ. 1 τής αΰτης Συντακτικής Πράξεως, δεν ύποχρεούνται εις τήν έπιστροφήν τών προς αυτούς καταβληθεισών περιοδικών παροχών εν γένει υπό τών ασφαλιστικών ταμείων παρ'

οις ήσαν ήσφαλισμένοι. Τό τυχόν καταβληθέν έφ' άπαξ εοφάγμα παρ' οϊουδήποτε ταμείου επί τή άπολύσει τών ως άνω δικαστικών λειτουργών έπιστρέφεται άτόκως εντός δύο έτών από τής επανόδου των, άλλως τά ληφθέντα ποσά έπιστρέφονται παρ' αυτών ή παρακρατούνται υπό του καταβαλόντος ταμείου κατά τών εκ τής ύπηρεσίας έξοδών των εκ του όφειλομένου έφ' άπαξ βοθηήματος, εντόκως από τής παρόδου τής ως άνω προθεσμίας προς 4%. Η καταβολή εισφορών εις τά Ταμεία ταύτα δια τό εκτός ύπηρεσίας χρονικόν διάστημα βαρύνει τό Δημόσιον, έξοφλούνται δε δια λογαριασμόν των παρ' αυτού.

Άρθρον 3.

1. Αί κατά τήν δημοσίευσιν του παρόντος ύφιστάμεναι κενά θέσεις Έμπίσθων Παρέδρων παρ ά Πρωτοδικείους και Εισαγγελίας Πρωτοδικών πέραν τών δι' άς προεκλήρυσθη ό διαγωνισμός τής 12 Μαρτίου 1975 θέσεων, ως και αί κενούμεναι μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1975 θέσεις δύνανται να πληρώνται δια διορισμού εκ τών έπιλαχόντων εις τόν ως άνω διαγωνισμόν και κατά τήν σειράν τής έπιτυχίας αυτών.

2. Όμοίως αί κενά θέσεις Έμπίσθων Παρέδρων Φορολογικών Πρωτοδικείων πέραν τών δι' άς προεκλήρυσθη ό διαγωνισμός τής 13 Ιανουαρίου 1975 θέσεων, ως και αί κενούμεναι μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1975 θέσεις, δύνανται να πληρώνται δια διορισμού εκ τών έπιλαχόντων εις τόν ως άνω διαγωνισμόν και κατά τήν σειράν τής έπιτυχίας αυτών.

Άρθρον 4.

Πρόεδροι Πρωτοδικών, Εισαγγελείς Πρωτοδικών, Πρωτοδίκαι και Άντεισαγγελείς Πρωτοδικών, κριθέντες υπό του Άνωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, τρίς, μη προσκτείοι από 21 Απριλίου 1967 και έφεξης, επανακρίνονται προς προαγωγήν. Έν περιπτώσει ώνοϊκής κρίσεως τό Άνώτατον Δικαστικόν Συμβούλιον άποφαίνεται και περί τής σειράς αρχιότητος αυτών.

Άρθρον 5.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσίευσως αυτου δια τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 13 Αύγουστου 1975

Οι Υπουργοί

Έπί τής Δικαιοσύνης
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Έπί τών Οικονομικών
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Έπί τών Κοινωνικών Όπηρεσιών
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

(Άρθρον 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

«Περί καταργήσεως α) τής παρ. 2 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4352/1964 «περί διατάξεων άφορωσών τούς δημοσίους ύπαλλήλους κ.λπ. και β) τής παρ. 4 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 176/1969 «περί καταβολής άμοιβών εις τούς μετέχοντας συμβουλίων και έπιτροπών» και ρυθμίσεως συναφών τινων θεμάτων».

Η δια του ως άνω σχεδίου νόμου (άρθρ. 2) προκληθησομένη δαπάνη άνέρχεται εις τό ποσόν τών δύο εκατομμυρίων εκατόν πέντε χιλ. τριακοσίων πενήκοντα τριών δραχμών (2.105.353), αΰτη δε θέλει καλυφθή εκ του άποθεματικού έφ' άπαξ, ως και άκαθόριστος σημαντική έτησία δαπάνη δια τών διατάξεων του άρθρου 1, καλυφθησομένη ώσαύτως εκ του άποθεματικού.

Έν Αθήναις τή 13 Αύγουστου 1975

Οι Υπουργοί

Δικαιοσύνης
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Οικονομικών
ΕΥΑΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Κοινωνικών Όπηρεσιών
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ